

OROT HATESHUVAH

RATZON AND TESHUVA

פ ר ק ח'

יד. אין לשער את **הצער של חסרון הרצון לטובה ולקדושה** ואין החכמה עולה אלא כפי ברכת הרצון שבה, **והעונות הם מעכבים בעד הרצון** שלא יתעלה, וצריך לשוב בתשובה כדי לברר את הרצון כדי שתתעלה החכמה כראוי. ביחוד צריך לשוב מעבירות שבין אדם לחברו, וראש לכל מהגזל שהוא מעכב את עלוי הרצון, וצריך להתחזק בזה מאד ולקוות לתשועת ד' לזכות בשלמות לחדול מעושק ידינו.

פ ר ק ט'

א. קביעות המחשבה של התשובה היא מיסדת את אפיו של האדם על יסוד האצילות, והוא סופג אז תמיד אל תוכו רוח עדין, ומעמידתו היא בזה על הבסיס הרוחני בחיים ובמציאות. התשובה השרויה בלב תמיד, מודאת לאדם את הערך הגדול של החיים הרוחניים, והיסוד הגדול שהרצון הטוב הוא הכל, וכל הכשרונות שבעולם אינם אלא מלואיו, נעשה תוכן מוטבע בנפשו ע"י אור התשובה הקבוע בו, וממילא חל עליו שפע גדול של רוח"ק בתדירות, ורצון נשגב בקדושה, למעלה מהמדה הקבועה של בני אדם רגילים, הולך ומתגבר בו, והוא בא להכיר את הטוב האמתי של ההצלחה הגמורה שאינה תלויה כ"א באדם עצמו, ולא בשום תנאי חיצוני, והוא רק הרצון הטוב.

והצלחה זו היא האושר הגדול מכל אוצרות וסגולות, ורק היא מאשרת את כל העולם ואת כל המציאות. כי הרצון הטוב, השורה בנשמה תדיר, מהפך הוא את כל החיים והמציאות לטובה, ומתוך העין הטובה, שהוא מביט אז על ידה באמתת המציאות, פועל הוא על המציאות ועל ארחות הסבוך שבחיים שיצאו מכלל קלקולם, והכל פורח וחי באושר, מתוך העושר והשופע הנשמתי שברצון הטוב. ותורה זו, שכל שאלות העולמים תלויות רק ברצון הטוב, מתפשטת בעולם ע"י מארי דתיובתא, שתוכן התשובה היא משאת נפשם התדירה, ומתוך כך הולך באמת הרצון ונעשה עדין וטוב, והעולם הולך ומתבסם.

הרצון הבא מכחה של התשובה הוא הרצון העמוק של עומק החיים, לא הרצון השטחי שהוא תופס רק את הצדדים הרפים והחיצוניים של החיים, כ"א אותו הרצון שהוא הגרעין היותר פנימי ליסוד החיים, והרי היא העצמיות הגמורה של הנשמה. ומתוך שהרצון קבוע לטובה ע"י עומקה של תשובה, נקבע הטוב באמתתה של הנשמה ומהותה, וממילא כל ההמשכות התולדותיות, כל זרע שבעל תשובה של אמת מביא לעולם, נשאב אור החיים שלהם מיסוד הטוב. והם הם בעלי הנשמות המאירות, שהאור האידיאלי של הקדושה העליונה ספוג בהן.

OROT HATESHUVAH

RATZON AND TESHUVA

פ ר ק י ג '

ז. עיקר כבודות ההשגה הוא בא ממה שהרצון אל הטוב ואל השלמות נחלש ע"י פגמי המדות והעונות. ובאמת היה ראוי גם להתענות כדי להתיש את כח הרע שבחומר, המונע את הרצון מלעלות במעלותיו, אבל צריך לשקול ג"כ את הכח הרוחני והגופני אם הוא מסכים לזה. ובכל אופן אין להתיאש מעלית הרצון, ואפילו כשנשארים כמה פגמים, שלא נתקנו, בין כמדות, בין במעשים, צריך לצפות לחסד ד' ולתשועה עליונה, כי "טוב וישר ד' ויורה חטאים בדרך".

פ ר ק י ג '

יא. גדול ונשגב הוא אושר התשובה. האש השורף של צער החטא בעצמו הוא מזקק את הרצון, מטהר את האופי של האדם בטהרה עליונה ומאירה, עד שהעושר הגדול אשר באוצר החיים של התשובה הולך ומתפתח לפניו. הולך הוא האדם ומתעלה ע"י התשובה. ע"י מרירותה וע"י נעמה, ע"י יגונה וע"י שמחתה. אין דבר מצרף ומטהר את האדם, מעלהו למעלת אדם באמת, כהעמקת התשובה, "במקום שבעלי תשובה עומדים, צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד".